

Ægteskab er Hæderligt hos alle og den ubesmittede
Seng. Ebr. 13/ 4.

Betragtet

Da

Brudgommen

Velædle og Velfornemme

Mfr. Baen Henriksen Sasner,

Vel-renomeret Negotiant og Handels-Mand her i Bergen,

Med

Bruden,

Den Velædle Jomfrue/

Jomfrue Karen Sasner,

Da

De i Høye og meget Fornemme Benners Nærværelse bleve
1760 den 17 Martii høytidelig copuleret i Brudes-Huuset,

Til en ærbødig Gratulation

indsat og opsat af

Post Scripto.

BERGEN, Trykt hos Kongl. Maj. privileg. Bogtrykker, E. Koether.

1844.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

At Egteskabet er den første Stand paa Jorden,
Af den Tre-enig GUD indsat til hellig Orden,
Begyndt i Paradis, bør holdes høyt i Agt,
At staa ubrydelig den hæderlige Pagt.

Det vidste Fædrene, den første Verdens Skare,
Enoch, Mathusalem og flere som da vare,
At alles Egteskab er efter Herrens Bud,
Af første Stiftelse behageligt for GUD.

Han deres Egteskab som frelledes i Båndet
Bellsigtede paa nyt til Frugtbarhed i Landet,
At de formecres skal i hellig Egtestand,
Førend de kommer op i Himlens Fryde-Land.

De Patriarker har da søgt til Egte-Mage
Af en Gudsfrygtig Stægt Hustruer sig at tage,
Som Abrahams Søn sin Liige funden har,
En Jomfru til sin Brud, Rebecca skien og rar.

Som fra Begyndelsen GUD haver sammensøjet
Det første Ægte-Par, og deres Hjerter bærer
Til Et, som vare To, og det i Edens Rund,
Alt hos de flionne Trær i Kierlighed's Forbund.

Hvorfor man grønne Trær for Bryllups Huse sætter
Til Tegn man første Stand en løselig forgiætter;
Vort Synde-Fald ogsaa vi komme skal thu,
Dog at vort Ægteskab belfiguert er endnu.

Saa er af Christo selv bekræftet og beprydet
Den hæderlige Stand, med Naade overgydet,
I Canæ Bryllups Trang en Brude-Gave flion,
Tre Ahner, beste Vin blev flionket af Guds Son.

For trende Stænder er da Ægteskabet fliftet,
Sig Moses, Samuel og Joseph haver giftet,
Propheter, Levi Bern Hustruer taget har
Af god og dydig Slegt, som og Gudsfrygtig var.

De vilse Hedninger har Ægteskab til Ære
Giordt prægtig Cermoni, som altid maatte være;
Man haver baaret Blus for Brudgom og for Brud,
Sendt flionne Frugter og Cassanie-Rødder ud.

Med samflket Brude-Krands, med gyldne Ringe, Klæder
Blev Bruden pyntet og med Ærens flionne Klæder,
Med næt udflaget Haar i pyntet Brude-Huus
At Copuleres hos de flare Læmpers Lius.

Belædle Brude-Par, Gudsfrygtig Æts Personer,
Hvis Tvende Fædre er Retsindighed's Patroner,
Jers Ægteskab har Guds Forsyn af Ævighed
Til Troe og Kierlighed, som Ære-Kar bereed.

Da I ved Herrens Raad har Ægteſkab begyndet,
I Dag, det Himmels GUD velsignet har og yndet;
Herr Brudgom, Jomfru Brud til Et nu bleven er
Ket ſom een Siel at boe i tvende Legemer.

GUD Eders Fader er og Iſus Eders Broder,
Og det Jeruſalem heroven Eders Moder,
Forjettelsen af GUD paa det nærværende,
Og det ſom haabes ſkal, er til Gudſtrygtige.

Hos Eders Ægteſkab I Character ſand bare
Som Lyſens Born af GUD, der igienſødde ere,
I ere Iſu Slegt, har Sonne-Datter Navn;
Det er et Adelskab af ſtorſte Rang og Gavn.

Til Lykke Hr. Brudgom med en Dybdædel Kone!
Til Lykke Jomfru Brud! ſom blir en kjærlig Krone
For Hovedet, ſom nu er Eders Ægte-Mand,
Viisdommens Høje GUD bekræfte Eders Stand!

Ey Perler, Sølv og Guld den Viisdom ſand betale,
Gudsſtrygt er Viisdom, ſom GUD Eder mon befale,
Viisdommens høyre Haand gjør Livets mange Aar,
Og af dens venſtre Haand man Vere, Rigdom ſaaer.

Den er ſom Livſens Træ for Ægte-Mand og Qvinde,
O! At I Tvende det maa allen Tid beſinde,
At Viisdoms Bøye er i ſand Gudſtrygtighed,
I Guds og Iſu Tro og udi Kierlighed.

At Eders Ægte-Stand velsignet ſtedſe bliver,
At I ſom grønne Træer og ſkønne Frugter giver;
At I ſom plantede i Guds Forgaard ſtaaer
Til Dyders reene Vert i ſkønneste For-Aar!

At I med Frugtbarhed maa saa velsignet vare,
Og at I Børne-Børn kand see til Fryd og Ære,
At den Velødte Slægt til Eftertiden staaer,
At Fædres FASMER Navn ey gandske undergaær.

W maa mæg i Skogen goima,
Sammal Læster gagnar ey,
Wg er som ein Attegleima,
Monge era paa mæg rey.

Wg har inkie no i Baasen,
Wg har mestat Smalane,
Som aat Gras paa stora Aasen,
Og gek laus i Dalane.

Mæg vil ingan hielpa meira,
Huus aa Plassen er opslagt,
Wg saar no ey Penning flehra,
Nag er uti Møya ragt.

Daa i Byn var Bryllaups-Dagien,
Da qvar ein var løstug nok,
Var æg uti Nasa-Hagien,
Haugda mæg ein Lemra-Stof.

W kom heim, sat ne paa Krakkien,
Mofien var æ treyt aa vaat,
Kom ho Sigga i blaa Staffkien,
Sagda Kiæren min her aat.

Her er no saa mofien Duning
Uti DIRICH'S Gar og Thun,
Og ey Lampelag Omfjuning
Mæ den fagra Brura-Buhn.

Saan aat Consel faar ei Raana,
Ho er sielg aa da va got,
Saa Han torvast ikke laana,
Spæl no op ein Brura-Slaat.

Om den Dagdelaga Gienta,
Gaf sta tak hit Sia di,
Ho er fager, ty aa freinta,
Siaa aat, giær ei løfti Ri.

Eg er svong aa kall i Skallen,
Sagde: Køl mæg Brura-Grant
Udtas vetle Riomme-Dallen,
Siaa te at dan varte blaut.

Har æ skient ey Raa te Mølia,
Tak Namost, Smør, Løpse-Kling,
Nauta-Bog aa mi Riøt-Pølsa,
Sæt paa Dore uti Ring.

Dar æg ikkie skient aat Bryllaup,
Drikka vil æ Brura-Skaal,
Tak aa fram mit vakra Pl-Staup,
Dæ ska vara mæg gaat Maal.

Dar mæ vil me os hamsera,
Dar mæ vil me giæras gla,
Dar mæ vil me os tractera,
Kiæring da skal varta bra.

Dyft aa Frans kan æ en funga,
Weg er ingan Dyft aa Paal,
Darfor me mi Norska Tunga,
Brufar æ mit Norska Maal.

Kunna alla Ara-Rima,
Dg eingvar giær sit dartil,
Slet aa bært vil ag en prima,
Etteslang æ giæra vil.

Brura-Var no leva lange!
JEsus signe Baar Loo!
Jagan Slesna Dennom trænga,
Lev i Gamma, Frygd aa Ro.

Lev go JAN til maungas Hogna,
Saau aat Consel for Hollan,
All Oloffa for Dag bogna,
So bee qvar ein Danne-Mian.

